

Houslově-flamencový třetí víkend na MHF Český Krumlov

Třetí víkend 20. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov přinesl **houslový recitál Tanji Becker-Bender**, který se uskutečnil v Maškarním sále českokrumlovského zámku. O den později se pod patronátem Klubu přátel Mezinárodního hudebního festivalu Český Krumlov uskutečnil koncert **Václava Hudečka a jeho mladých přátel**. Třetí víkend festivalu vyvrcholil ohnivě temperamentním i melancholicky zadumaným, uplakaným flamencovým večerem se španělským kytaristou **Carlosem Piňanou** a jeho skupinou.

NĚMECKÁ KRÁLOVNA HOUSLÍ

Pokračování komorní řady koncertů v Maškarním sále přineslo ve čtvrtek **28. července** výjimečný recitál německé houslistky **Tanji Becker-Bender**. Nejmladší profesorka hudby v dějinách Německa zaujala bravurním podáním velice náročného programu a dočkala se nadšených ovací a zvolání „bravo“ hned po první skladbě. Stejně jako před dvěma lety Becker-Bender oslnila jako by zcela přirozenou jistotou své techniky, oduševnělým pojetím bez zbytečné afektovanosti i fyzickou zdatností a fenomenální pamětí. Úvodní skladbou večera byla náročná Partita č. 2 d moll Johanna Sebastiana Bacha, vysoce virtuózní dílo významné intelektuální hloubky, v němž si Becker-Bender získala absolutní pozornost publika, které v napjatém soustředění vydrželo po celou dobu koncertu. S velkými technickými nároky a veškerými nástrahami partitury se nejen u této skladby Becker-Bender vyrovnala bez zaváhání a druhou Bachovu Partitu završila sugestivně vystavěnou, strhující Chaconnou. Bachovská první polovina přinesla dále Sonátu č. 3 C dur, obávané dílo i těch největších houslistů. Tanja Becker-Bender však i toto mistrovské a prubířské dílo podala s klidem a líbezným úsměvem na rtech. Náročný part, při kterém z jiných umělců doslova stříká pot, podala s perfekcí a grácií bez zjevné námahy jako by šlo jen o triviální etudu. Ve střízlivých červených šatech zapůsobila svou skromností, nenuceností, kultivovaností a elegantním výrazem. Po pauze přišel vhodně dramaturgicky zvolený kontrast v podobě výběru několika zajímavých skladeb z cyklu Znaky, hry a zprávy soudobého skladatele Györgyho Kurtága. Stručné až úsečné hudební fragmenty postwebernovského charakteru Tanja Becker-Bender rozehrála v bohaté paletě barev a nálad a kromě své brilantní virtuozity předvedla i lahodně sytý zvuk svých guarnerek. Program večera zarámovala bodrá Partita č. 3 E dur, zvukově bohaté dílo, které svou náročností o mnoho nezaostává za úvodní druhou Partitou a v níž opět Tanja Becker-Bender podala skvělý výkon. Lehkost a dokonalost její hry, upřímnost a hloubka interpretace a sympatické vystupování zajistily této houslistce nadšené a dlouhotrvající

ovace, které umělkyně odměnila efektně podaným Paganiniho Capricciem č. 24, s nímž si opravdu pohrála a definitivně dokázala absolutní mistrovství svého umění. Divoce poжатé rychlé pasáže, bezchybné dvojhmaty, flažolety, vibrata i glissanda, zkrátka houslové umění par excellence, to byl večer s výraznou představitelkou německé, ba světové houslové elity, Tanjou Becker-Bender.

Rozhovor s Tanjou Becker-Bender po koncertu:

Jaký je Váš dojem z koncertu? „Podobně jako před dvěma lety, když jsem tu hrála, i dnes jsem v Maškarním sále zažila nádhernou atmosféru – úžasně ji pomáhají dotvářet i všechny ty postavy namalované na stěnách, vypadají, jako by byly opravdové a jako by se dobře bavily. To je na koncertech v tomto sále specifické. Je tu také dobrá akustika. Publikum bylo velmi soustředěné, byla jsem překvapená, jak tiší diváci byli. I když – to není vždycky dobrým signálem, pokud z publika nic neslyšíte... Doufám ale, že si návštěvníci koncert užili.“

Vracela jste se ráda do Českého Krumlova? „Ano, tohle město je krásné, dokonce i když venku prší. Všude Vás tady obklopují dějiny několika staletí. Předkové velmi dbali na detaily, na každém kroku odhalují další maličkosti, kterým nechybí ani humor. Přála bych si, abych tu mohla strávit víc času, snad se mi to příště podaří. Tentokrát musím hned zase odjet, v neděli mám další koncert a před ním zkoušky. Takže jeden z mých plánů je do Českého Krumlova se zase vrátit a druhý naučit se alespoň základy češtiny. Moje babička sice uměla česky, ale přišla do Německa jako dítě, takže pak už neměla možnost hovořit v češtině. Dnes je tu se mnou tatínek, který sice česky nemluví, ale oba cítíme své kořeny v České republice a moc se nám tu líbí.“

Jsmo velice potěšeni, že jste po dvou letech opět přijala nabídku vystoupit na MHF Český Krumlov...

„I já jsem moc ráda, že jsem byla opět na festivalu pozvaná. Minule jsem hrála Paganiniho 24 capriccií, tentokrát jsem zvolila program sestavený z Bachových skladeb a soudobé hudby. Mám tyto skladby opravdu ráda a udělalo mi radost, že i vedení festivalu se myšlenka propojení hudební historie a současnosti líbila. Kurtágovy Znaky, hry a zprávy jsou mimořádně citlivé skladby, každá z těchto miniatur je naplněná velkým množstvím významů, každý tón nese význam. A to je pojitko s Bachovými sonátami, takže propojení podle mého funguje opravdu dobře.“

Hrajete tedy ráda soudobou hudbu? „Pokud je ta hudba dobrá, tak samozřejmě ano. Hudba musí mluvit, musí něco sdělovat. Ale objevuji v soudobé hudbě mnoho zdařilých kusů.“

Co se při výuce snažíte dát svým studentům? „Snažím se je přimět, aby v tom, co dělají, našli oni sami smysl. Je sice velmi důležité pracovat s nimi na technice, ale kdyby se naučili jen techniku, může se stát, že budou později velmi nešťastní. Je jedno, jestli se dají na sólovou dráhu nebo se stanou členy orchestru, ale není dobré říkat jim jen, co mají dělat. Oni sami se musí naučit hledat.“

Na jaký nástroj hrajete? „Mám to štěstí, že hraji na úžasné housle Guarneri del Gesù z roku 1728, tedy ze stejné doby, kdy Bach psal skladby, které jsem dnes hrála. Jsem moc vděčná, že mám možnost hrát právě na tento nástroj – už skoro deset let.“

Jaké jsou Vaše další plány? „Nejbližší koncert, o kterém jsem už mluvila, mám se svou sestrou, která hraje na violu. V srpnu a v září mě čekají koncerty komorní hudby a v říjnu opět sólové projekty s orchestrem. Kromě toho mi v říjnu začne semestr na Univerzitě v Hamburku, kde učím. Prázdniny asi mít nebudu, ale dokud mohu trávit svůj čas hudbou, vůbec mi to nevádí.“

VÁCLAV HUDEČEK PŘEDSTAVIL MLADÉ UMĚLCE

V pátek **29. července** se po letech na festival vrátil známý český houslista **Václav Hudeček** a ve večeru koncipovaném jako dialog různých houslových škol představil začínající mladé umělce, absolventy své luhačovicke Akademie. Tento koncert byl věnován Klubu přátel MHF Český Krumlov, věrnostnímu programu koncipovanému jako poděkování stálým festivalovým příznivcům. Ve skladbách Johanna Sebastiana Bacha a Antonia Vivaldiho se postupně k Václavu Hudečkovi přidali nejmladší laureát Mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro **Jan Mráček**, nastupující koncertní mistr České filharmonie **Josef Špaček** a jako poslední, teprve čtrnáctiletá Rakušanka **Maria Isabel Kropfich**. Program orámovaly Vivaldiho koncerty, ve střední části zazněla hudba Bachova v kontrastním podání houslových škol: ruské, české, americké a již zmíněné rakouské. Příjemný hudební večer plynul v uvolněné atmosféře, ke které přispělo Hudečkovu vřelé vystupování, a to především na po koncertu konané číši vína pro členy Klubu přátel MHF Český Krumlov. Mladá generace houslistů dala tušit své rozvíjející se umělecké kvality, upozornila na sebe zvláště Maria Isabel Kropfich, která se svým zdařilým výkonem s ohledem na nízký věk postarala o hudební překvapení večera. Hudební dialog tedy přinesl nadějně vyústění pro další houslové zítřky.

Na setkání členů Klubu přátel MHF Český Krumlov Václav Hudeček na úvod řekl:

„Děkuji Jaromíru Boháčovi a organizačnímu týmu za tento úžasný festival, který s mou ženou zbožňujeme, a pakliže nám to čas dovolí, jezdíme alespoň na některý z koncertů. Je to festival, který se přesně hodí do tohoto krásného města. Města v tuto dobu žije festivalem a stejně tak festival žije tímto městem, je to nádherná symbióza a pro každého je čest tady hrát. Festival vydržel všechny nesnáze, například povodně, a dnes je to jeden z nejkrásnějších festivalů nejen tady u nás, ale i ve světě. Je laskavý, zábavný, vícežánrový. A pokud se koná koncert, který není z oblasti tzv. vážné hudby, je jeho úroveň velmi vysoká, srovnatelná s vážnou hudbou. Je těžké hledat kvalitní interprety a krumlovskému festivalu se to vždy daří. Mám radost, že agentura Auvix od tohoto roku také přebírá organizační záležitosti mého festivalu Svátky hudby, který každoročně probíhá v prostorách barokního kostela Šimona a Judy v Praze.“

Do festivalové sbírky artefaktů se tento umělec zapsal svým speciálně navrženým a vyrobeným podbradkem.

Po koncertě jsme Václavu Hudečkovi položili ještě několik otázek:

Jaké dojmy si odnášíte z dnešního koncertu?

„Jsem rád, že jsem dostal nabídku k účinkování na jubilejním 20. ročníku MHF a že jsem mohl přizvat mladé houslisty, mé nejúspěšnější absolventy Akademie v Luhačovicích. Jsem rád, že to tak dobře dopadlo, děti hrály skvěle a publikum bylo senzační – noblesní a distingované. Jsem rád i za tip na mladičkou rakouskou houslistku Marii Isabel Kropfich, velmi milou a hlavně talentovanou dívenku. Původně jsme počítali, že s námi bude hrát koncertní mistr komorního orchestru, ale myslím, že to byla dobrá kombinace – dva skvělí čeští kluci, talentovaná Rakušanka a já, skoro důchodce...“

Jak se Vám hraje s Vašimi žáky?

„Senzáčně. Jan Mráček a Josef Špaček jsou hotoví houslisti, už jim vlastně nemám co víc jako pedagog říkat. Udělali velký kus práce, mají za sebou vítězství ve velkých mezinárodních houslových soutěžích a bude-li jim přát zdraví, jsou na začátku světové houslové kariéry. Hrát s nimi je jako hrát s renomovaným virtuózem, protože už mají všechny atributy velkého houslového mistra.“

Jaký máte vztah k Českému Krumlovu?

„Je jen několik takových měst, kam se rád kdykoli vrátím – Český Krumlov, Benátky, Florencie, Siena, San Gimignano. Jsou to úžasná, lidmi vytvořená místa na zeměkouli. V Českém Krumlově už je jen pár věcí, které se musí opravit, a brzy bude místem, kam se bude jezdit dívat celý svět.“

Jaké jsou Vaše další plány?

„Teď odjízďím do Luhačovic, kde zkusím s Komorním orchestrem Moravské filharmonie, koncert bude před zahájením Akademie v nově zrekonstruovaném zámku v Bojkovicích – majitel zámku zde chce zavést tradici koncertů před zahájením Akademie. V pondělí 1. srpna začíná 15. ročník Akademie, kde zahrajeme stejný program jako dnes v Krumlově, s Josefem Špačkem a Janem Mráčkem, jen bez Marie Isabel Kropfich, místo ní si s námi zahraje koncertní mistr orchestru. Akademie trvá dva týdny, na němž plánujeme několik koncertů, pak mě čeká několik menších festiválků po Čechách a v Německu a poslední víkend v srpnu víkendový festival v Moravských Budějovicích, tam si zahrajeme opět tentýž program jako v Krumlově, tentokrát se sourozenci Matějáčkovými.“

Hudečkovi mladí přátelé po koncertu uvedli:

Marie Isabel Kropfich:

„Bylo to fantastické hrát s panem Hudečkem. Jsem ráda, že mě festival oslovil a že jsem si mohla zahrát v tak nádherném městě a v krásném sále Zámecké jízdárny.“

Jan Mráček:

„Dojem mám naprosto velkolepý – byl plný sál a to je vždycky radost, když je vidět, že lidé mají zájem poslouchat vážnou muziku. To se ostatně na tak prestižním festivalu dalo očekávat. Pana Hudečka znám od dětství, protože je to spolužák mého otce, ale blíže se známe od mých dvanácti let, kdy jsem poprvé přijel na letní kurzy do Luhačovic. On mi shodou okolností v těch dvanácti letech půjčil nástroj z dílny Karla Vávry, který jsem později, v šestnácti letech, na těchto kurzech vyhrál.“

Josef Špaček:

„Z koncertu mám velmi dobrý dojem, po koncertě je mi vždycky dobře, když ze mě spadne napětí a povolí ty zdravé nervy. K panu Hudečkovi mám velice vřelý vztah, je to sympatický chlap a je s ním legrace. Známe se od roku 2005, kdy jsem byl na jeho kurzech v Luhačovicích, a pak jsme spolu začali hrát na jeho vánočním turné. Nyní společně odehrajeme vždy několik koncertů do roka.“

DEŠTIVÝ EXKURZ DO NITRA FLAMENCA

První programové osvěžení z oblasti world music přineslo vyvrcholení třetího víkendu festivalu v podobě flamencového večera se španělským kytaristou **Carlosem Piňanou** a jeho skupinou, který se uskutečnil dne **30. července v Pivovarské zahradě**. Plnokrevný dojem ze španělského koktejlu vášní lehce přitlumilo deštivé a chladné počasí, avšak kdo se povznesl nad povětrnostní rozmarny, ten pocítil náruživost této andaluské subkultury v plné šíři i hloubce. Na programu večera byla jedinečná kompozice přímo od hlavního interpreta, Carlose Piňany, **Body & Soul**, tedy Tělo a duše. Tato skladba je dle samotného Piňany „mystickou cestou do hlubin flamenco“, která postihuje základní antiteze, jež jsou nejen bytostnou esencí hudby, ale i života obecně. Emoční dualismus – radost vs. smutek, láska vs. nenávisť; existenční dualismus – život vs. smrt koresponduje s dvěma základními pilíři flamenco: hudbou ztělesňující subtilnost duše a tancem zosobňující živelnost těla. Tyto zjevné antipody jsou nadto spojeny v jeden celek, v našem případě umělecký, jenž čerpal z historie

flamenco v „puro“ duchu, tedy v souladu s tradicemi, a současně obohacoval flamencový výraz o nové prvky, např. z oblasti jazzu. Vyústěním byla originální hudební řeč, která ctí kořeny této hudebně-taneční kultury, ale nebojí se ani nových perspektiv. Piňana ukázal, že je mistrem improvizace i brilantním virtuózem velice osobitého stylu nepostrádajícího přesnost, smysl pro rytmus, čistý a jasný zvuk, charisma a citlivost. Jeho výjimečná technika a muzikalita byly základním svorníkem celého večera. Hudební element této uchu lahodící, avšak hluboce filosofické skladby spolu s Carlosem Piňanou dotvářeli zdatný perkusionista Miguel Ángele Orengo starající se o tepot pomyslného srdce celé kompozice a zpěvák Curro Piňana, jenž svým zemitým zpěvem připomínajícím místy až muezzinský adhan verbalizoval onen fundamentální dialog hmoty a ducha. O tělesný taneční prvek se postarala svůdná Nadia Marquez, uhrančivá černovláska s kytkou za uchem oděná v tradiční šaty s bohatě kanýrovanou sukni, která pružně a s elegantní lehkostí předvedla celou škálu efektních flamencových tanečních figur. Zaujala zejména temperamentním provedením zapateada, tj. tradičních, rytmicky proměnných podupů. Večer s „Piňanovci“ přinesl intenzivní prožitek silné vášně i lyrického, jemného citu a návštěvníkům, kteří odhodlaně snášeli nepřízeň počasí, nabídl možnost nehlubšího poznání ryzího flamenco.

Carlos Piňana po koncertu reflektoval:

Jaké zážitky si odnášíte z dnešního koncertu a z návštěvy Českého Krumlova?

„Koncert byl úžasný, hlavně publikum. Lidé celou dobu seděli a sledovali program v takových náročných podmínkách, bylo to úžasné, že zhlédli celý koncert v dešti. To by se například ve Španělsku nikdy nestalo! A tady, v Českém Krumlově – vydrželi. Trochu jsem se bál, že bude zdejší publikum chladné, ale stal se opak. Dostalo se nám opravdu vřelého přijetí, diváci nám dodávali teplo, které nám počasí nedopřálo. Všechno se povedlo, atmosféra, publikum, organizační stránka, jídlo... a krásné město, zámek, řeka. Jsem rád, že jsem tu mohl vystoupit.“

Byl jste již někdy v České republice, máte představu o české hudbě?

Doposud jsem v České republice nikdy nebyl, ale řadu věcí o této zemi a jejím hudebním bohatství jsem slyšel, i když jsem zatím bez přímé zkušenosti. Už dlouho dobu jsem se ale na návštěvu České republiky těšil. Dnešní koncert byl mým prvním představením a jsem opravdu rád, že jsem mohl sdílet pódium s takovými osobnostmi, jaké se na tomto festivalu představují nejen na letošním ročníku.

Z Vaší biografii se dozvídáme, že pocházíte z rodiny s bohatou flamencovou tradicí...

V rámci flamencové kultury existuje specifický styl, který se nazývá „Cantes de las Minas“ (hornické písně), ty jsou spjaté s osobou mého otce, který byl jejich nositelem a dědicem. Z tohoto důvodu hraje můj rod ve flamencové historii velice důležitou roli. Mám dva bratry, které se také věnují flamencu. Jednoho jste dnes viděli a slyšeli, zpěváka Curru, a vedle toho můj bratr José hraje stejně jako já na kytaru. S naším uměním se snažíme uchovat tradice v soudobém kontextu flamenco, ale rovněž s vlastním vkladem. Tím mám na mysli, že v rámci vývoje se tato kultura dostává pod tlak jiných stylů jako je jazz, blues a klasická hudba.

Ano, vnášíte nové perspektivy do tradičního čistého flamenco. Co je podle Vás klíčové z hlediska toho konceptu? Jak vytvářet nové kompozice tak, aby ctily tradici a současně byly atraktivní pro soudobé publikum, bez toho aby sklouzly k povrchní efektnosti, jak si mnohdy dnešní posluchač žádá?

Velmi důležitým momentem je schopnost žít s tradicí a modernitou současně, hrát na kytaru v soudobém kontextu, v souladu s dobou, ve které žijeme, ale současně s myšlenkou na tradiční základ, to je tajemství flamenco. Aby člověk mohl komponovat, nejprve musí znát tradici, z níž posléze musí vycházet i punc vlastní tvorby a osobitý skladební jazyk, který je v souladu s kánony flamencové historie. Je důležité hrát s umělci, kteří se věnují klasické hudbě, jazzu a jiným stylům. Od nich čerpáte myšlenky, které se dají přeložit do flamenco, je to magický a fascinující zážitek. To je všechno, co musíte udělat, ostatní vyplyne zcela přirozeně.

Jaké jsou Vaše nejbližší plány?

Právě si užívám svou novou nahrávku Manos Libres a hodlám dokončit projekt pro kytaru a symfonický orchestr, který je již v běhu, a také pracuji na notovém souboru pro kytaru "Cantes de las Minas".

**TISKOVÁ KONFERENCE K INSCENACI KOMEDIANTI NA OTÁČIVÉM HLEDÍŠTI
S TENORISTOU JOSÉ CUROU**

Mezinárodní hudební festival Český Krumlov a Jihočeské divadlo si Vás dovoluují pozvat na **tiskovou konferenci u příležitosti inscenování opery Ruggiera Leoncavalla Komedianti s José Curou** před Otáčivým hledištěm v Českém Krumlově, která se uskuteční **ve čtvrtek 4. srpna 2011 od 11:00 hodin na jevišti Jihočeského divadla v Českých Budějovicích**, ul. Dr. Stejskala 424/19.

Prosíme o laskavé potvrzení Vaší účasti na tiskové konferenci na emailovou adresu vip@jihoceskedivadlo.cz do pátku 29. července 2011. Pro zájemce z řad pražských novinářů bude zajištěna doprava z Prahy do Českých Budějovic a zpět.

Kontakt na Jihočeské divadlo:

MgA. Petr Ferebauer
tel. 386 355 640, petr.ferebauer@jihoceskedivadlo.cz
Jihočeské divadlo
Dr. Stejskala 19, 370 47 České Budějovice
www.jihoceskedivadlo.cz
www.otacivehlediste.cz

Ve spolupráci s Jihočeským divadlem jsme pro Vás máme exkluzivní nabídku: zbývající vstupenky na představení Komediantů můžete získat až s 30% slevou, pokud při nákupu předložíte jakoukoli vstupenku na koncert 20. ročníku MHF Český Krumlov. Více informací najdete na <http://www.otacivehlediste.cz/porad/1379-komedianti->*

PROGRAM ČTVRTÉHO FESTIVALOVÉHO VÍKENDU

Čtvrtek 4. 8. 2011

Maškarní sál, 19.30 hodin

Collegium Marianum: Boemo furioso

Program: Fasch, Jiránek, Reichenauer, Vivaldi

Pátek 5. 8. 2011

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin, I. premiéra

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor, dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

Sobota 6. 8. 2011

Pivovarská zahrada, 20.00 hodin

Hvězdy světového jazzu: Arturo Sandoval

Arturo Sandoval – trubka, C.B.C. Big Band
jazzové standardy
Patronem koncertu jsou Lidové noviny.

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin, II. premiéra

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor, dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

7. 8. – 10. 8. 2011

Otáčivé hlediště, 21.00 hodin

R. Leoncavallo: Komedianti

v titulní roli: **José Cura** – tenor (8. 8. – WeiLong Tao), dirigent: Mario de Rose, režie: Josef Průdek
orchestr, sbor, balet a loutkohra Jihočeského divadla České Budějovice

7. 8. 2011

Pivovarská zahrada, 14:00 hodin

Dětské odpoledne v rytmu energie

Představení Michala Nesvatby "To NEJ... s Michalem", Koncert populární zpěvačky Debbi
mise Plus a další soutěže o ceny, interaktivní výstava z iQpark, malování na obličej, balónky, skákací
hrad a další atrakce, občerstvení

Více informací v nadcházející tiskové zprávě, která vyjde 2. srpna.

NOVINÁŘSKÝ SERVIS

Žádosti o akreditaci, poskytnutí informací, fotografií či zprostředkování rozhovorů s interprety zasílejte na e-mailovou adresu johanovska@auviex.cz. Oficiálně poskytnuté životopisy a fotografie umělců jsou ke stažení na webových stránkách festivalu v sekci Press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni>. Objednané vstupenky budou připravené k vyzvednutí na jméno příslušného novináře před koncertem v Českém Krumlově.

Fotografie z proběhlých koncertů jsou ke stažení na stránkách festivalu v sekci press <http://www.festivalkrumlov.cz/press/ke-stazeni/fotografie-2011>.

Kontakt: Ing. Lucie Johanovská – manažerka komunikace a PR

MHF Český Krumlov

Auviex, s.r.o., Perlitová 1820, 140 00 Praha 4,

tel: + 420 241 445 404; + 420 606 088 985;

e-mail: johanovska@auviex.cz

web: www.festivalkrumlov.cz blog: www.festivalkrumlov.blogspot.com

Facebook: www.facebook.com/mhfceskykrumlov Twitter: www.twitter.com/festivalkrumlov

YouTube: <http://www.youtube.com/user/festivalkrumlov> Flickr: <http://www.flickr.com/photos/festivalkrumlov/>

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

DNES

OFICIÁLNÍ PARTNEŘI / OFFICIAL PARTNERS / OFFIZIELLE PARTNER

Ministerstvo životního prostředí

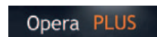
MEDIÁLNÍ PARTNEŘI / MEDIA PARTNERS / MEDIENPARTNER

SVET ŽENY

RESPEKT

MEDIÁLNÍ PODPORA / MEDIA SUPPORT / MEDIENFÖRDERUNG

OFICIÁLNÍ DOPRAVCE / OFFICIAL CAR SERVICE / OFFIZIELLER MOBILITÄTSPARTNER

VSTUPENKY EXKLUZIVNĚ V SÍTI

TICKETSTREAM®

FESTIVAL SE KONÁ ZA LASKAVÉ PODPORY / THE FESTIVAL IS HELD UNDER THE KIND SUPPORT /
DAS FESTIVAL FINDET MIT FREUNDLICHER UNTERSTÜTZUNG

